

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра образотворчого мистецтва і дизайну**

**РІШЕННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ У
ДЕКОРАТИВНОМУ МИСТЕЦТВІ /
SOLUTION OF CREATIVE PROBLEMS IN
DECORATIVE ART**

Кваліфікаційна робота (проект)

на здобуття ступеня вищої освіти “бакалавр”

Виконала: студентка 16-421 групи
Спеціальності 023 Образотворче
мистецтво, декоративне мистецтво,
реставрація
Освітньо-професійної (наукової)
програми Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво, реставрація
Резніченко Ольга Віталіївна

Керівник доцент Постолова Н.В.
Рецензент професор Левченко М.Г.

Херсон – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. Сучасне декоративне панно в українському мистецтві	5
1.1. Панно як форма декорування інтер'єру.....	5
1.2. Провідні напрямки у сучасному декоративному мистецтві.....	8
РОЗДІЛ 2. Рішення творчих завдань у декоративному панно	11
2.1. Засоби художньої виразності декоративного мистецтва.....	11
2.2. Послідовність виконання декоративного панно «Контрасти».....	15
ВИСНОВКИ	18
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	19

ВСТУП

Актуальність теми: На сучасному етапі розвитку Українського образотворчого мистецтва та дизайну актуальною залишається тема синтезу між декоративним мистецтвом та естетичними потребами сьогодення, поєднанням високих технологій та класичних декоративних технік у сучасній проектній культурі.

Декоративне мистецтво – складне та багатогранне явище, широке поняття, що охоплює багато видів та технік у пластичних мистецтвах. Це мистецтво можна сміливо назвати історично глибоким, адже його витoki закладені народним декоративно-побутовим мистецтвом та різноманітними художніми промислами, що мають чималу історію, і в той же час розвиваються в наші дні, як у вигляді самостійного явища, так і синтезу із сучасним дизайном. Так, над проблемами стилістичної організації художніх творів працювали провідні дослідники вітчизняної теорії мистецтва Є. Антонович, Т.

Кара-Васильєва та сучасні майстри декоративного мистецтва.

На підставі вищезазначеного темою дипломної роботи обрана **«Рішення творчих завдань у декоративному мистецтві»**.

Мета дослідження – проаналізувати та розкрити способи рішення творчих завдань у творі декоративного мистецтва

Для досягнення мети встановлені наступні **завдання:**

- вивчити літературні джерела по темі;
- розглянути декоративне панно як форму декорування інтер'єру;
- дослідити провідні напрямки у сучасному декоративному мистецтві;
- проаналізувати та освітити засоби художньої виразності у декоративному мистецтві;

- визначити та простежити послідовність виконання декоративного панно “Контрасти”;

Об’єктом дослідження є декоративне мистецтво.

Предметом дослідження процес створення декоративного панно «Контрасти» з використанням прийомів текстильної аплікації.

Методи дослідження: для розв’язання поставлених завдань, досягнення мети використані загальнонаукові методи теоретичного рівня (аналіз, синтез, порівняння, систематизація, узагальнення науково-теоретичних та емпіричних даних), а також практичні методи реалізації проекту.

Структура роботи. Пояснювальна записка до кваліфікаційного проекту складається з вступу, двох розділів, чотирьох підрозділів, висновків, списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

СУЧАСНЕ ДЕКОРАТИВНЕ ПАННО В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ

1.1. Панно як форма декорування інтер'єру

У декоративному мистецтві, що є тісно вплетеним у повсякденне життя людини, для створення окремих предметів або архітектурного декору, використовуються різноманітні види техніки. Разом з тим, у творах декоративного мистецтва декор ніколи не існує в чистому вигляді, він складається з поєднання корисного та естетичного.

У наш час професійні дизайнери інтер'єру все частіше звертаються у своїх проектах до предметів ручної роботи - адже такі речі здатні висловити індивідуальність, створити особливу неповторну атмосферу, передати характерні народні мотиви, тощо. Унікальними елементами декору нерідко слугують саме настінні панно з різноманітних матеріалів, що нерідко поєднують у собі декілька декоративних технік водночас. Особливо незвично та стильно виглядають картини-панно з використанням різних за фактурою тканин.

Слово «панно» (від франц. «Panneau» та лат. «Pannus» - шматок тканини) має два основні визначення:

- 1) Частина стіни, виділена обрамленням (ліпною рамою, стрічкою орнаменту, тощо) та заповнена живописним або скульптурним зображенням.
 - 2) Картина, виконана олійними фарбами, темперою тощо, Призначена для постійного або тимчасового заповнення певної ділянки стіни або стелі.
- Словом «панно» називають так саме і мозаїчні, ліпні (барельєфні), керамічні, різьблені дерев'яні та інші композиції, які застосовуються з тією самою метою і так саме, можуть бути зняті або переміщені до іншого місця.

Декоративне панно може бути виконане у будь-якій техніці та виконувати як роль самостійного елемента інтер'єру, так і займати значну площу

приміщення, коли стіни та стеля представляють собою взаємопов'язаний сюжет. У дизайні інтер'єру колір, стиль та композиція - тісно взаємопов'язані. Навіть одне панно може змінити погляд на весь інтер'єр. Від стилю буде залежати колірна композиція, розташування окремих предметів композиції, настроїв, тощо.

Існує кілька видів композиції декоративного панно:

2. Диптих - композиція, що складається з двох частин;
 3. Триптих - композиція, що складається з трьох частин;
 4. Поліптих - композиція, що складається більше, ніж з трьох частин;
- Кожна з частин панно має бути пов'язана спільним задумом (темою), а також єдністю колірною та композиційною ладу з іншими. Надзвичайно поширеними є текстильні панно, що можуть включати в себе різні техніки роботи з тканиною – декоративний розпис, набійка, аплікація, колажування, різного виду комбінування та суміщення тканини з іншими пластичними матеріалами, елементи друку, тощо.

Створення інтер'єру – складний процес у якому унікальність простору підкреслюється саме унікальним декором, нерідко створеним власноруч. Одним з таких елементів і є декоративне панно, що, у якості предмету декору, має відповідати основним образотворчим критеріям – включати в себе гармонійне поєднання пластики, ритму та кольору та бути декоративно стилізованим.

Під декоративністю прийнято розуміти художню якість твору, що виникає у результаті осмислення автором зв'язку його твору з предметно-просторовим середовищем, для якого він призначається. В цьому випадку окремий твір розробляється як елемент більш широкого композиційного цілого [7, с. 39].

Текстильне панно, як спосіб художнього рішення житлового інтер'єру з'явилося у 80-х роках минулого століття та поступово набувало

популярності у якості елемента декорування, невідривно пов'язаного з просторовим середовищем. Найпростіший спосіб взаємодії текстильного панно із загальним ансамблем, частиною якого воно виступає – застосування такої декоративної композиції у якості настінного елемента. Проте, можливим є і застосування панно, як основного декоративного компонента інтер'єру.

У 1990-2000 роках відбулося масове перенесення високохудожніх витворів декоративного текстильного мистецтва з громадських інтер'єрів до простору житла. Саме у якості елемента жилого інтер'єру панно здебільшого починають оформлювати у рами, як витвори живопису або графіки. Розміри текстильного панно рідко перевищують стандартні 60x80 см. Найбільшою популярністю серед текстильних панно у якості декоративного елемента інтер'єру користуються розписи у техніці гарячого та холодного батику [9, с. 166].

Поява житлового інтер'єру з вільним просторово-планувальними рішенням та конструктивне збільшення простору житла дозволило знайти застосування більш масштабним текстильним панно. Вони виступають не тільки у ролі настінного елемента декору, але і у якості декоративних перегородок, панно-стелі, тощо. Техніки виконання, як і сам інтер'єр, значно змінилися. Застосовують для декорування текстильних панно об'ємні акрилові контури, фарби з ефектами перламутру та металіка, загустку, тощо. Також з'явилася можливість декорувати текстильні панно і елементами комп'ютерного друку, що може бути виконаний на будь-якій тканині незалежно від її особливостей та фактури.

Сучасне текстильне панно — різноманітне та яскраве художнє явище, у якому знаходиться місце для найнесподіваніших ідей та поєднань. Разом з традиційними матеріалами широко застосовуються найнесподіваніші елементи: бамбукові палички, гудзики, металеві елементи, медяний дріт,

тощо. Однак, незважаючи на такий ультрасучасний підхід, майстри текстилю продовжують звертатися до традиційних технік.

У наш час, авторський текстиль, як твір декоративного мистецтва, набув іншого, нового звучання. Декоративний текстиль виступає у ролі об'єкта житлового інтер'єру. Текстильне панно може займати всю площу стіни або виступати ізольовано, тобто, являти собою самостійний елемент.

Отже, сучасні текстильні панно представляють інтерес не тільки у якості елементу інтер'єрного текстилю, але і мають прикладне значення. Поява нових матеріалів, відродження старовинних технологій та їх модифікація значно розширили художні характеристики текстилю. Більше значення приділяється якості текстильної поверхні. Текстильні панно стали більш різноманітні за формою та прийомами композиційного рішення, значно збагатилися технологічно, за рахунок появи великої кількості нових матеріалів та способів їх застосування. Особливої популярності набули панно із поєднанням різноманітних технологічних прийомів та застосуванням несподіваних елементів у якості декору.

1.2. Провідні напрямки у сучасному декоративному мистецтві

У наш час, декоративне мистецтво в Україні набуває все більшої популярності. Так, широкого застосування набуває як відродження старовинних технік та технологій, так і сучасні нововведення, синтез новітнього та перевіреного століттями. На зламі XX та XXI століть провідні напрямки декоративного мистецтва зазнали серйозної еволюції, а творчий спектр їх розширився як за рахунок появи значно більшої кількості сучасних матеріалів, так і переорієнтації предметів декоративного мистецтва з виставкових та музейно-ексклюзивних зразків на салонні вироби, предмети для приватного інтер'єру та арт-дизайну.

У 2010-і роки з поширенням цифрових технологій та появою нових барвистих та пластичних матеріалів, в тому числі - полімерних, області декоративного мистецтва перейшли до тісної взаємодії одна з одною та вступили у щільний взаємозв'язок з такими видами образотворчих мистецтв як графіка та живопис. У якості елементів декоративних композицій почали використовувати фотографічні зображення, елементи комп'ютерної графіки, тощо [3, с.75].

Художній розпис по тканині, що має в Україні стійкі традиції та набув значного поширення у 1970-1980-і роки. Гарячий та холодний батик, а також вільний розпис по тканині, вже на початку 90-х років доповнилися барвистою печаткою з кліше, вільним напиленням фарб на тканину аерографом та через трафарет, нанесенням лінійного та штрихового графічного малюнка і застосуванням акрилових фарб та рельєфних паст.

Гобелени - тематичні та декоративні стінні композиції, виконані за класичною технологією плетіння шпалери з пофарбованих вовняних, лляних, бавовняних і синтетичних ниток, вже в кінці 1980-х отримали також і малу камерну форму, що одержала найменування міні-гобелена. У наш час гобелен є однією з небагатьох областей декоративного мистецтва, що базуються на ручній техніці виконання, одночасно включають, поряд з текстильною ниткою, різноманітні матеріали: метал, скло, пластики, кераміку, папір, кінський волос та інші. Такі гобелени отримали назву тапісерія, у той час як прошивний гобелен отримав назву артпротіс [1, с. 190].

У кінці 80-х років починається активне відродження старовинного українського писанкарства, а в першу чергу – створення сувенірних дерев'яних писанок з використанням традиційного народного розпису. У свою чергу, саме це дає поштовх для подальшого перетворення старовинної традиції на окремий напрямок декоративного мистецтва, де сувенірна писанка виступає не стільки у якості культурно-історичного об'єкта одного з

найстаріших народних промислів, але і у якості авторського арт-об'єкта. У свою чергу, значного поширення набула і художня кераміка, що також є одним з найдавніших художніх промислів України. У 1990-ті роки, з розпадом великих виробництв та організацією малих підприємств і майстерень, художники звернулися до створення керамічної скульптури малих форм, декоративних панно, розписного глиняного посуду, сувенірів, глиняної іграшки, тощо.

Глибоке культурне коріння на території України має і художнє скло. Традиції гутного стеклярства, що ведуть свій початок з часів Київської Русі наклали значний відбиток на розвиток художнього скла в Україні початку ХХІ століття. Художнє скло залишається однією з найбільш живих і розвинених областей декоративного мистецтва.

Наймолодшим напрямком декоративного мистецтва України стала художня лялька. До кінця 1980-х років лялька виготовлялася масовим тиражом і мала переважно ігрове або сувенірне призначення, у той час як її авторами виступали художники, що працюють на фабриках іграшок та підприємствах народних художніх промислів. На рубежі 80-х-90-х років до даної галузі звернулися скульптори, театральні художники і модельєри. Їх зусиллями в декоративному мистецтві сформувався самостійний напрям, що у наш час є представленим оригінальними авторськими роботами з порцеляни або полімерів та текстилю, що мають переважно виставково-колекційний характер.

Отже, історія останніх десятиліть демонструє, що сучасне вітчизняне декоративне мистецтво знаходиться у постійному розвитку. Художня спадщина у всьому її різноманітті органічно збагачує нові декоративні форми, викликані широким проникненням технологій ХХІ століття. Великої популярності набувають новітні техніки, синтезовані зі старовинними художніми промислами, характерними культурними традиціями та

особливостями. Так, на даний момент, активним є як пошук новітніх технологій та форм у декоративному мистецтві, так і відродження та підтримка унікальних народних ремесл, що історично, займають важливе місце у культурі та образотворчому мистецтві України.

РОЗДІЛ 2

РІШЕННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ У ДЕКОРАТИВНОМУ ПАННО

2.1 Засоби художньої виразності декоративного мистецтва

Декоративне мистецтво має чималу історію, що сягає корінням у первісні часи – від примітивних предметів побуту, прикрашених символічними зображеннями об'єктів оточуючого світу до складних елементів декору у сучасному інтер'єрі та одязі. Формування декоративного мистецтва як окремого виду – це тривалий час, у продовж якого поняття «декоративне» поступово відділялося від поняття «прикладне», займаючи самостійну позицію серед ланки пластичних мистецтв.

Широкий спектр художніх засобів, якими володіє декоративне мистецтво, у повній мірі розкриває його багатогранність. Саме у ньому набувають особливого значення такі категорії, як форма, пропорції, ритм, колір, масштаб, силует, симетрія, фактура. Найсильнішим виразним засобом є ритмічна основа композиції, що невідривно пов'язана з будовою форми предмету та розташуванням на ньому декору; колірні ритми виступають у якості основного композиційного засобу. Важливу роль відіграють також і орнаментальні елементи, що відображають та виразно підкреслюють ритм композиції.

Пропорції в художньому творі - це співвідношення об'єму його сегментів, та окремих частин композиції із твором в цілому. Пропорції можна розділити на дві групи: арифметичні або раціональні та геометричні, тобто ірраціональні [9, с. 10].

1. **Арифметичні пропорції** — це пропорції, засновані на співвідношеннях величин, виражених цілими числами 2: 3; 3: 4; 5: 6.

Раціональні співвідношення припускають наявність модуля, який укладається в величині ціле число раз.

2. **Ірраціональні пропорції** – це пропорції, що засновані на ірраціональних числах, похідних геометричних побудов. Найгармонічнішою ірраціональною пропорцією прийнято вважати «золотий перетин».

Пропорції нерозривно пов'язані з масштабом. Поняття масштабу та масштабності використовують у разі, якщо потрібно дати характеристику пропорційності цілого або окремих його частин. Об'єкти предметного середовища, створені людиною, повинні бути масштабні по відношенню до неї, тобто їх маса повинна співвідноситися з масою людського тіла. Так, наприклад, масштабність предметів меблів, побутової техніки, машин визначається зручністю користування ними.

Масштаб - це відносна характеристика величини предмета, відношення розміру зображення на картині, ескізі, кресленні до його дійсного розміру у натурі.

Масштабність - співмірність форми та її елементів по відношенню до людини, навколишнього простору та інших форм. Масштабність є якісною характеристикою, особливо в об'ємних і об'ємно-просторових композиціях. Як засіб композиції її використовують досить вільно, керуючись міркуваннями художньої виразності. Важливим засобом приведення різноманітних форм та їх елементів до гармонійної єдності є також ритм.

Ритм — це чергування сумірних елементів якого-небудь цілого, що відбувається з закономірною послідовністю і частотою. Ритмічні повтори можуть бути рівномірними, зменшуватися або навпаки - наростати. Відповідно до цього повторюваність елементів може бути статична (метрична) і динамічна (рухома, що розвивається)[7, с. 20].

Статичний ритмічний ряд (або метричний ритм) - це простий прояв ритму з повторенням в композиції однакових форм при рівних інтервалах між ними. Метричне чергування елементів надає композиції стійкість та врівноваженість.

Динамічний ритмічний ряд - це складний прояв ритму з урахуванням певної математичної закономірності у розмірах елементів та інтервалах між ними. На відміну від метричного ритму, що будується за принципом однаковості, динамічний ряд будується за принципом різноманітності, він характеризується більш складними, нерівномірними пропорційними змінами.

У динамічному ряді можливі такі зміни:

1. Зміна величини елементів що чергуються, при збереженні інтервалів між ними;
2. Збереження величин повторюваних елементів при зміні інтервалів між ними;
3. Зміна величин елементів та інтервалів між ними.

За способом організації елементів, ритм може набувати різних напрямків: вертикального, горизонтального, діагонального, радіальнопроменевого, тощо. Ритм як властивість композиції пов'язаний з особливостями зорового сприйняття. Ритмічні ряди сприймаються у напрямку від великих елементів до менших, від темних - до світлих, від малих інтервалів до великих.

Особливого значення у створенні декоративної композиції набуває колір. Саме завдяки властивостям кольору, твір образотворчого мистецтва здатен справляти певне враження, викликати емоції, підкреслювати певний стан людини. Він є одним з найважливіших засобів художньої виразності у декоративному мистецтві та підпорядковується трьом стандартним властивостям, серед яких:

1. Тон;
2. Насиченість;

3. Світлота.

Усі три наведені властивості є тісно пов'язаними з важливою характеристикою кольору – його яскравістю, що є одним з основних способів виділення предмету з його оточення та утворення необхідного контрасту. Для більшості творів образотворчого мистецтва характерна динаміка форм. Сплощення натурного зображення за рахунок введення контуру однієї товщини, рівної заливки кольору двох - чотирьох основних світлин без передачі світлотіньових характеристик. У ритмічній організації таких орнаментів колір грає вирішальну роль і часом має більше значення, ніж форма [4, с. 87].

Колір - один з виразних засобів у декоративно-прикладному і декоративному мистецтві - розглядається як найважливіший компонент декоративного образу. Він не асоціюється з конкретними ознаками зображуваного предмета або явища. Досягнення виразності при виконанні твору декоративного мистецтва є тісно пов'язаним з тоновими та колірними контрастами. Колористична єдність всіх елементів композиції досягається за допомогою колірних контрастів або нюансів. При підборі колірних відносин в декоративній роботі враховується розмір її частин, їх ритмічне розташування, призначення речі і матеріал, з якого вона виготовлена [7, с. 56].

Для різних видів образотворчого мистецтва є характерними різні засоби виразності залежно від матеріалу. Прийоми майстерності такого роду стають сильним засобом художньої виразності та складають основу формування художніх систем деяких народних промислів. Але і загальна категорія, яка визначає художню гідність предмета та його цілісність. У декоративному мистецтві така цілісність породжується взаємозв'язком художньо-виразних засобів з призначенням твору (наприклад, декоративне панно створене у якості елемента певного інтер'єру) та його оточенням.

Отже, серед основних засобів художньої виразності у декоративному мистецтві можна перелічити такі, як пропорції, ритм, колір, масштаб, силует, симетрія та фактура. Пропорційність створює сприятливе співвідношення цілого та його частин. Пропорції розділяють на два основні види: арифметичні та ірраціональні. Особливе місце займає також масштаб та масштабність — співмірність форми та її елементів по відношенню до інших форм. За типом ритмів композиція може бути статична (метрична) і динамічна (рухома, що розвивається).

2.2. Послідовність виконання декоративного панно «Контрасти»

Створення будь-якого твору образотворчого мистецтва, і у тому числі декоративного, передбачає чітку послідовність та методичність роботи, що протікає від стадії утворення первинної ідеї до повноцінного та завершеного втілення конкретного задуму у матеріалі. Таким чином, роздивляючись послідовність виконання декоративного панно «Контрасти» можливо виділити наступні етапи:

1. Утворення задуму та основної ідеї твору;
2. Опрацювання ескізів майбутньої композиції;
3. Створення картону означеної композиції;
4. Робота у матеріалі;
5. Оформлення завершеної роботи.

Формування образотворчого задуманого твору є одним із найважливіших підготовчих етапів у роботі над декоративним панно, оскільки значною мірою, саме від нього залежать усі наступні етапи, а у тому числі – техніка виконання роботи. Так, опрацьовуючи ідею панно

«Контрасти» нами було обрано актуальну та затребувану тему балансу добра та зла у світі – питання, що турбувало людство ще від самого початку його існування та стало основою для багатьох релігійних та філософських напрямів в усьому світі. Мистецтво є відображенням світосприйняття, почуттів та основних, турбуючих людину питань. Саме через мистецтво людина намагається знайти відповіді на найскладніші філософські питання: «Що таке любов?», «У чому полягає сенс життя?», «Чи існуватиме добро, якщо припинить своє існування зло?», тощо. Дати остаточну відповідь на будь-яке з цих питань неможливо, проте кожне з них сприймається певною людиною по-своєму, породжуючи власні, виключно індивідуальні відповіді на них. І саме ця нескінчена круговерть темного та світлого, злого та доброго, що турбувала мільйони митців та філософів за весь період існування людства, стала відправною точкою укладання основної ідеї та пошуку способів реалізації панно «Контрасти» – як відображення вічного руху суттєво різних, проте невідривно пов'язаних між собою енергій, як-то символ першородного космогінезу у давньо китайській філософії – Інь та Ян. Обрана тема та її реалізація має безліч рішень. Ми намагалися вирішити її у декоративному панно, у техніці текстильної аплікації. В процесі роботи виникли ідеї, які ми пропонуємо продовжувати.

Опрацьовуючи ідею більш детально, а тобто, переходячи до стадії фіксації основного задуму у ескізах, нами було обрано спосіб вираження конкретного образу у зображенні рухомих силуетів птахів – білих та чорних, що сплітаються у єдине ціле, встановлюючи нерозривний зв'язок між світлим та темним початком. Укладена у два взаємопов'язаних кола, композиція ніби підкреслює нескінченність цього руху, його постійний кругообіг, що ніколи не завершиться.

Після детального опрацювання та затвердження ескізу композиції, зупинивши свій вибір на техніці текстильного панно, як одного з найбільш

затребуваних у сучасному декоративному мистецтві та, водночас, демонструючого широку базу художніх можливостей та прийомів, переходимо безпосередньо до створення картону, а тобто, зображення композиції у її натуральний розмір (86x43 см). Користуючись прийомами текстильної аплікації, переходячи до роботи у матеріалі, переводимо опрацьований та затверджений картон безпосередньо на робочий матеріал – тонку щільну повстяну тканину, а тобто ферт чорного, білого та сірого кольорів. Для цього, вирізаємо із щільного паперу лекала деталей аплікації та обводимо їх із задньої сторони пласту тканини. Після вирізання, усі деталі розміщуємо на основі з ДВП та фіксуємо за допомогою універсального столярного клею, видаляючи його залишки до моменту загального висихання. Завершивши роботу у матеріалі, переходимо до оформлення її у паспарту, задля посилення та покращення сприйняття композиції. Вірне оформлення є надзвичайно важливим у презентації роботи, оскільки саме воно значною мірою відзначається на сприйнятті представленого твору. Так, для оформлення панно «Контрасти» використовуємо обрамлення з щільного картону сірого кольору, що накладаємо поверх завершеної композиції. Отже, у процесі створення текстильного панно «Контрасти» нами було виділено та опрацьовано п'ять основних етапів роботи, а саме: відображення задуму та основної ідеї твору, опрацювання ескізів майбутньої композиції, створення картону означеної композиції, робота у матеріалі та оформлення завершеної роботи. Так, у процесі утворення задуму та основної ідеї, нами була обрана тема вічного балансу добра та зла у світі, що реалізувалася у конкретний художній образ безпосередньо на стадії ескізування. Після перенесення зображення у натуральний розмір та опрацювання роботи у матеріалі, останнім, завершуючим етапом стало оформлення завершеної композиції у паспарту, задля покращення візуального сприйняття та підкреслення основних композиційних рішень панно.

ВИСНОВКИ

Вивчили літературні джерела за темою кваліфікаційного дослідження. Серед них роботи таких провідних спеціалістів з декоративного та декоративно-побутового мистецтва як Є. Антонович, Т. Кара-Васильєва, З. Чегусова та інші.

Розглянули декоративне панно як форму декорування інтер'єру на підставі опрацьованих літературних джерел. Доходимо висновків стосовно особливостей становлення та розвитку панно, як одного з форм декоративного мистецтва.

Дослідили провідні напрямки у сучасному декоративному мистецтві. Визначаємо його провідні напрямки. Історія останніх десятиліть демонструє, що сучасне вітчизняне декоративне мистецтво знаходиться у постійному розвитку. Художня спадщина у всьому її різноманітті органічно збагачує нові декоративні форми, викликані широким проникненням технологій ХХІ століття.

Проаналізували та освітили основні засоби художньої виразності у декоративному мистецтві, доходимо висновків, що серед основних зображальних засобів у декоративному мистецтві можна перелічити такі, як пропорції, ритм, колір, масштаб, силует, симетрія та фактура. Встановлюємо їх особливості та вплив на візуальне сприйняття панно.

Визначили та простежили основні етапи створення декоративного панно, виділили та опрацьовали п'ять основних етапів роботи. Сформулювали задум ідеї декоративного панно «Контрасти» та освітили основні характерні риси утворення та передачі художнього образу в ньому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Газизова А. Т. История развития ручного ткачества от гобелена до таписерий / А. Т. Газизова. // Искусствоведение. – 2015. – №1. – С. 989 – 991.
2. Ерошкин Е. Ф. К вопросу о декоративности в произведениях изобразительного искусства / Е. Ф. Ерошкин. // Искусствоведение. – 2015. – №4. – С. 97 – 99.
3. Жиркова Л. П. Инновационные технологии и мастерство педагога в декоративно-прикладном творчестве // Научно-методический электронный журнал «Концепт». – 2017. – Т. 11. – С. 73–77.
4. Жоголь, Л. Е. Декоративное искусство в современном интерьере. – Київ: Будівельник, 1986. 125 с.
5. Іванов С. Основи композиції/ С. Іванов. – Київ: Світ, 2013. – 232с.
6. Кара-Васильєва Т. Декоративне мистецтво України ХХ століття: У пошуках "Великого стилю" / Т. Кара-Васильєва, З. Чегусова. – Київ: Либідь, 2005. – 274 с.
7. Логвиненко Г.М. Декоративная композиция. - Москва: Владос, 2004. С. 185.
8. Луцан Н. І. / Декоративно-прикладне мистецтво та основи дизайну. / Н. І. Луцан. – Київ: Слово, 2010. – 170 с.
9. Павленко А. / Значення композиції в образотворчому мистецтві та її роль у прочитанні художнього твору / А. Павленко, С. Пашукова, Н. Пшінка / Міжнародна науково-практична конференція. – 2018 р. – 98–101с.
Електронний ресурс. – Режим доступу:
https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/10021/1/APSD2018_V1_P098101.pdf

10. Печенюк Т. Кольорознавство/ Т. Печенюк . – Київ: Грані-Т, 2009. – 192с.
11. Прищенко С.В. Кольорознавство: навчальний посібник / С.В. Прищенко. 3-тє вид., вип. і доповн. – Київ: Кондор, 2018. – С. 436.
12. Плазовська Л. Декоративне мистецтво/ Л. Плазовська. – Київ: Кондор, 2018. – 308с.
13. Сотник Л. І. Колір і його значення у мистецтві / Л. І. // Вісник ХДАДМ: Теорія мистецтва. – 2015. – №6. – С. 32 – 36.
14. Туманов І.М. Рисунок, живопис, скульптура: Теоретико-методичні основи композиційного навчання / І.М. Туманов. – Львів: Аверс, 2010. – 495 с.
15. Хабибуллина С.К. Анализ современных тенденций развития авторского текстильного панно [Текст] // Вестник Челябинского государственного университета. 2009. № 39 (177). Филология. Искусствоведение. Вып. 38. С. 165–169.
16. Ханко В. Декоративно-ужиткове мистецтво, графіка, малярство/ В. Ханко, О. Ханко. – Львів: Видавець О. Ханко, 2007. – 80с.
17. О композиции [Электронный ресурс] // www.artbelova.ru